

EM 2026/213-1

Aqqalu C. Jerimiassen

Atassut

29. September 2026

Forslag til Inatsisartutlov om kommerciel anvendelse af is og vand

Naalakkersuisoq for Erhverv og Råstoffer

Drømmen om at gøre grønlandsk vand til et kvalitetsprodukt på verdensmarkedet er bestemt ikke ny. Og tanken om at udnytte vores enorme indlandsis og gletsjere er naturligvis både god og værd at støtte.

Det ville ikke mindst være en smule ironisk, hvis vi, samtidig med at vi har adgang til nogle af verdens største ferskvandsressourcer, kunne arbejde hen imod at mindske vores import af vand udefra og i stedet udnytte vores egne ressourcer.

Drømmen om at udnytte isen og vandet og eksportere det til udlandet er smuk. Men her melder det store spørgsmål sig: Er der reelt en efterspørgsel?

For selv i verdens tørreste områder, hvor der er meget begrænset adgang til vand, vil man naturligvis vælge det vand, der er rensat, sikkert at drikke, tilgængeligt og billigere – uanset hvor det kommer fra. Selv hvis vi markedsførte vores vand fra indlandsisen som noget af det reneste og fineste vand i verden, ville vi stadig skulle konkurrere på et marked, hvor prisen og tilgængeligheden spiller en afgørende rolle.

En anden ting, vi skal tænke over, er, at mange lande ikke nødvendigvis er interesserede i at importere vand fra udlandet. De vil hellere udnytte og købe de produkter, der bliver produceret i deres egne lande.

Som eksempel kan vi blot gå ind på et hotel i et af vores nabolande. Her vil der næsten altid være vand fra deres eget land på værelset. At konkurrere med dette er ikke nødvendigvis særlig realistisk.

Derfor bliver spørgsmålet: Hvordan kan vi i stedet udnytte vores vandressourcer her i Grønland?

Hvert forår, når søerne begynder at tø op, stiger vandstanden, og nogle steder kan vandet blive så forurenat, at det næsten ikke længere er egnet som drikkevand. I sådanne perioder kan der også oftere blive indført krav om at koge drikkevandet.

Vi bør derfor gøre det lettere for virksomheder, der ønsker at producere vand her i landet, gennem en mere fleksibel og målrettet lovgivning. Samtidig bør vi sikre, at de kan konkurrere prismæssigt med importerede produkter.

I den forbindelse bør vi også se nærmere på vores pantlovgivning og undersøge, hvordan den kan tilpasses grønlandskproducerede produkter, uden at det medfører unødvendige ekstraomkostninger.

Hvis eksporten til udlandet ikke lykkes, bør vi i første omgang fokusere på at udnytte mulighederne herhjemme.

Der er mange flere aspekter, vi kunne tage op. Men fra Atassuts side mener vi, at dette forslag stadig kan forbedres yderligere. Derfor ønsker vi at henvise det til Erhvervs- og Råstofudvalget inden andenbehandlingen.